2-23113659-12-2-07082023-1
Dosarul nr. 2-16213/23

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 aprilie 2024 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Daniela Scutelnic, Mariana Spataru,

cu participarea pârâtului, în lipsa reclamantului, care a fost citat legal, a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la repararea prejudiciului material și moral, și aducerea scuzelor,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 04 august 2023 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 06.03.2023 de pârât a fost expediat în adresa sa un mesaj ofensator, prin care a fost înjurat cu cuvinte necenzurate.

Relatează că, totul a pornit de la faptul, că având nevoie de o magnitolă auto, a identificat pe saitul 999.md una care corespundea necesităților sale de moment și după ce s-a înțeles de preț cu vînzătorul, au convenit să se întâlnească. Magnitola era uzată, din care motiv prețul ei a fost convenit la 100 lei, care de altfel, este un preț de vânzare obișnuit pentru asemenea bun. Cînd s-au întîlnit cu vînzătorul (pîrîtul) la data de 03.03.2023, el i-a comunicat că magnitola lucrează fără probleme, chiar dacă este veche și nu este o problemă ca să i-o restitui și el îi va restitui banii, dacă ceva nu îi va conveni. La momentul cumpărării nu a fost posibil să o verifice, deoarece priza de la automobilul său și priza de la magnitolă erau diferite. La data de 05.03.2023 reclamantul a instalat magnitola, ea întradevăr era în stare de funcționare, dar nu se aprindeau luminițele de la ecran, iar aceasta vînzătorul (pîrîtul) a ascuns de el. Dat fiind că 05.03.2023 era zi de duminică, la data de 06.03.2023 în zi de luni, reclamantul l-a telefonat și i-a spus că ar vrea să-i restituie bunul, pentru că nu este așteptărilor sale, iar anume nu se aprinde ecranul. El i-a spus atunci că această magnitolă a folosit-o tatăl său, că el nu avea probleme din cauza la aceea că nu se aprindea ecranul și că nu îi va restitui banii, deoarece trebuia să-și asume toate riscurile. Reclamantul i-a adus aminte de înțelegere, că erau cuvintele lui că 100 lei nu-s bani și nu va fi nici o problemă să-i întoarcă bunul, iar el banii, urmare la ce el a început să-lbruscheze, iar reclamantul i-a spus că nu se merită să facă așa probleme din cauza la 100 lei.

Mai relatează că, discuția pe scurt a continuat în mesageria saitului 999.md, unde pârâtul l-a numit cu cuvinte injurioase, chiar dacă nu a fost nici un motiv serios pentru aceasta.

Menționează că, a depus la poliție o plângere pe numele pârâtului pentru injurie, iar prin scrisoarea IP Centru nr.34/20/l-4070 din 24.03.2023 a fost informat că organul de poliție a constatat în acțiunile pîrîtului componența de contravenție prevăzută de art.69 al. 1 Cod Contravențional, pentru ce a fost sancționat cu amendă în mărime de 9 u.c., echivalentul a 450 lei.

Descrie că, nefiind de acord cu blîndețea sancțiunii, a contestat-o în ordinea prevăzută de lege.

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani nr.5r-2266/2023 din 06.06.2023 s-a respins contestația depusă de către victima ***** asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MA105752519 din 24.03.2023 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia, prin care ***** a fost găsit vinovat de comiterea confravenției prevăzute de art. 69 alin. (l) din Codul Contravențional al RM, fiindu-i stabilită sancțiune confravențională cu amendă de 9 unități convenționale în sumă totală de 450,00 lei. S-a menținut ca legitim și întemeiat procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MA105752519 din 24.03.2023 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia. S-a explicat victimei ***** că, este în drept să se adreseze cu acțiune în reparație față de ***** în procedură contencioasă dacă va considera de cuviință.

Hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 06.06.2023, a fost făcută publică pe pagina instanței de judecată la data de 07.06.023 și conform parafei aplicate, a devenit definitivă la data de 22.06.2023.

Menționează că, după ce a fost tras la răspundere contravențională, pârâtul a continuat acțiunile ilegale față de reclamant, insinuând că, de vină pentru comportamentul lui ar fi fost reclamantul și la data de 27.03.2023 a depus în privința ultimului o plîngere la poliție, pe faptul unui pretins denunț calomnios, pe care l-a făcut reclamantul și în baza căruia a fost tras la răspundere contravențională. La baza acestei plângeri a pus o înregistrare audio a unei convorbiri private cu reclamantul, pe care a tăcut-o fără să-l preîntâmpine, în cadrul căreia i-a recunoscut că a găsit informații că este avocat de profesie, dar a insistat că el corect l-a înjurat.

Mai invocă că, cum rezultă și din procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05752519 din 24.03.2023 întocmit în privința pîrîtului, dar și a Hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 06.06.2023, s-a constatat cert că prin contravenția comisă, pîrîtul i-a înjosit onoarea și demnitatea, în mod intenționat, ceea ce nu regretă. Prin acțiunile sale pîrîtul i-a cauzat un prejudiciu moral, dat fiind că pe perioada lunii martie 2023 și ulterior, a avut suferințe psihice legate de injuria adusă el de pîrît și insistența cu care i-o comunica, cunoscând bine statutul său social, fără a avea careva remușcări pentru faptele comise.

Solicită:

încasarea din contul pârâtului ***** în beneficiul reclamantului ***** a sumei de 50000 lei, în contul reparării prejudiciului moral cauzat, precum și a cheltuielilor de judecată.

În şedinţa de judecată reclamantul nu s-a prezentat, a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa.

În şedinţa de judecată pârâtul s-a prezentat, nu a recunoscut pretenţiile reclamantului, a solicitat respingerea acestora integral. Totodată, a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui ***** cu privier la repararea prejudiciului material și moral, aducerea scuzelor scrise.

În motivarea acțiunii a invocate că, ***** la 03 martie 2023 a cumpărat de la el o magnitolă uzată, la prețul de 100 lei, preț initial fiind 200 lei. La 06 martie 2023 ***** l-a sunat și vorbea agresiv, cerând înapoierea prețului achitat.

Susține că, în urma acțiunilor lui ***** a început să aibă probleme psihice și psihologice, stări de tristețe, tulburări de somn, neliniște, instabilitate emoțională, probleme cu sănătate.

Mai susține că, din cauza lui ***** a devenit șomer.

Solicită:

Încasarea de la ***** în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 120000 lei, a prejudiciului moral în sumă de 500000 lei, aducerea scuzelor scrise de la *****. (f.d.23-31).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 aprilie 2024 s-a acceptat spre examinare acțiunea reconvențională depusă de ***** cu scutirea acestuia de la plata taxei de stat (f.d.40).

În ședința de judecată reclamantul ***** nu s-a prezentat, a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, a depus și o referință asupra acțiunii reconvenționale, prin care a solicitat admiterea acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

În ședința de judecată pârâtul ***** s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea pretențiile lui *****, a solicitat respingerea acestora și admiterea acțiunii reconvenționale.

Aprecierea instanței:

Audiind părţile, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite acțiunea lui ** parțial și a respinge acțiunea reconvențională înaintată de *****, reieşind din următoarele considerente.***

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședință de judecată s-a constatat că, ***** a sesizat IP Centru prin plângerea din data de 10.03.2023, prin care a solicitat tragerea cet. ***** la răspundere pentru fapta comisă de aceasta în privința sa. (f.d.9)

La data de 24.03.2023, agentul constatator din cadrul IP Centru, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care *****, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 06.03.2023, ora 13:22, în mun. Chișinău, str. A. Mateevici, 51, prin intermediul telefonului mobil a expediat un mesaj cet. ***** cu caracter injurios, astfel înjosindu-i demnitatea și onoare de cetățean”.(f.d.12-14)

La 31 martie 2023 ***** a depus plângere pe ***** (f.d.15).

Potrivit avizului IP Centru din 25 aprilie 2023 se atestă că, s-a încetat examinarea petiției depuse de *****, materialul s-a remis în arhiva IP Centru (f.d.16).

Reclamantul ** pretinde că, astfel, pârâtul ***** prin acțiunile sale i-a cauzat prejudiciul moral, pe care solicit să fie încasat din contul pârâtului.***

Instanțade judecată ajunge la concluzia temeiniciei pretenției menționate, din următoarele considerente.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de judecată consideră necesar a elucida următoarele prevederi legale incidente raportului juridic litigios.

Potrivit art. 45 Cod contravențional, (1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Conform art. 387 alin. (1) din Codul contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

În particular, instanța de judecată constată că agentul constatator a atribuit calitatea de victimă lui *****, iar calitate de contravenient, adică persoana vinovată de cauzarea accidentului, pârâtului, *****.

În temeiul art. 9 alin. (1) și alin (2) lit. f) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar art. 16 alin. (1) lit. g) din același cod reglementează că, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform prevederilor art. 19 alin. (1), (3) și (5) din Codul civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului

presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenței.

În corespundere cu art. 1998 alin.(1) Codul civil, care stabilește expres cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Instanța de judecată notează că norma enunțată *supra*, consacră principiul reparării prejudiciului moral pentru dauna cauzată persoanei prin fapte ilicite.

În această ordine de idei, reieșind din faptul că la examinarea cauzei, instanța de judecată a constatat săvârșirea de către ***** a contravenției prevăzută de art. 69 alin (1) din Codul contravențional, iar obligația de a repara prejudiciul cauzat prin contravenție este una certă și rezultă din fapta contravențională, instanța de judecată ajunge la concluzia reclamantului ***** este îndreptățit să solicite compensarea prejudiciului moral.

Conform art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu criteriile miza pentru reclamant și comportamentul părților.

Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky v. Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

În baza circumstanțelor de fapt în coroborare cu prevederile legale enunțate și totodată având în vedere că ***** este îndreptățit să obțină repararea prejudiciului moral cauzat prin comiterea de către ***** a contravenției prevăzute la art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, comisă la data de 06 martie 2023, instanța de judecată consideră că suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral este justă și asigură reclamantului o compensație echitabilă, suficientă a prejudiciului moral suferit.

Pretenția lui ***** privind încasarea cheltuielilor de judecată de la *****, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, or, reclamantul ***** nu a prezentat nici o confirmare în sensul suportării a careva cheltuielilor de judecată.

Referitor la repartizarea cheltuielilor de judecată instanţa de judecată decide următoarele.

În temeiul art. 84 Cod de procedură civilă (*în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată*), se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (iniţială şi reconvenţională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă (*în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată*), de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de reparație a prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune.

În temeiul art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1216 din 03.12.1992 (*în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată*) cu privire la taxa de stat prevede că, pentru cererile de chemare în judecată privitor la modificarea sau rezilierea contractului de închiriere a încăperilor de locuit, prelungirea termenului de primire a moştenirii, ridicarea sechestrului asupra bunurilor şi pentru alte cereri de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial (sau care nu urmează a fi evaluate) se va achita 500% (adică 100 lei).

Acțiunea din speță reprezintă litigiul cu caracter nepatrimonial în ceea ce privește pretenția privind repararea prejudiciului moral.

Astfel, pentru examinarea acțiunii înaintate taxa de stat constituie suma de 100 lei, ținând cont de prevederile art. 3 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1216 din 03.12.1992.

Așa dar, reieșind din faptul că cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, iar reclamantul *****, a fost scutit prin efectul legii de la plata taxei de stat instanța de judecată consideră necesar de a încasare de la pârâtul ***** în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Totodată, urmează a fi respinsă acțiunea reconvențională depusă de ** împotriva lui ***** cu privire la repararea prejudiciului material și moral, aducerea scuzelor scrise, din următoarele considerente.***

Este imperios de evidențiat și prevederile art. 2036 Cod civil potrivit cărora, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Subsecvent, potrivit art. 2037 Codul Civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019), mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea

acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Reieșind din prevederile normelor precitate, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă există o încălcare a unor valori de aceeași natură. De asemenea, din norma de drept enunțată rezultă, că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de judecată notează că, odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ţine de libertatea reclamantului să scoată în evidentă toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic şi psihic.

La caz, reclamantul ***** pretinde că, prejudiciul moral cauzat se manifestă prin următoarele: suferință psihică, având sentimentul de anxietate, stres, neliniște, disconfort și retrăire, imposibilitatea de a savura modul obișnuit de trai, incapacitatea de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de lege.

Raportând la materialul probator, instanța de judecată constată lipsa a careva acțiuni din partea lui ***** în adresa lui *****, prin care ar fi lezat careva drepturi.

Respectiv, concluzia reclamatului-pârât ***** precum că, acestora s-a cauzat un prejudiciu în urma pretinselor acțiunilor ilegale ale lui *****, nu au fost probate în sensul art.118-121 Cod de procedură civilă. Or, nu este prezentată nici o probă prin care s-ar constata careva acțiuni/inacțiuni ilicite comise de către ***** în legătură cu *****.

La fel, ***** nu a prezentat nici o probă în sensul cauzării prejudiciului material din partea lui *****.

Astfel, în condițiile în care din materialul probator se constată cert și fără echivoc că la caz nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale și anume fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciul cauzat și vinovăție, acțiunea lui ***** privire la încasarea prejudiciul material în mărime de 120000 lei, este neîntemeiată.

Instanța de judecată reține că, sub incidența normei articolului 1998 Cod Civil (redacția după 01.03.2019), cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor.

Subsecvent, ca rezultat al celor constate, prin prisma normelor precitate în coroborare cu normele materiale aplicabile speței, se atestă netemeinicia acţiunii reclamantului. Or, instanţa reiterează că, nu poate pronunța o hotărâre de admitere a pretențiilor bazată doar pe presupuneri și argumente nejustificate.

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 122 din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art.1191 şi art.372 alin.(1).

Analizând materialele dosarului, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa de judecată conchide că, creditorul urma să demonstreze existența creanței prin probe pertinente și concludente, astfel dovedind calitatea de un potențial creditor sau persoană interesată în redeschiderea procedurii de lichidare.

În speţă, ***** nu a anexat actele care să confirme formarea și existența prejudiciilor invocate.

În această ordine de idei, în viziunea instanţei de judecată, toate argumentele și afirmațiile invocate de către *****, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de instanță, apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Drept urmare a celor expuse, urmează a se respinge cerinţa ***** cu privire la repararea prejudiciilor.

Subsecvent urmează a fi respinse şi cerinţele privind aducerea scuzelor scrise din partea lui *****, or, nu a fost cert probată existenţa a însăși acțiunii/inacțiunii ilicite, legăturii cauzale, precum și a suferințelor.

Conform art. 241 al. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Călăuzindu-ne de art.6 paragraful 1 CEDO protocoalele 3,5,8,22 și jurisprudenţa CEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărîrile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că, urmează a fi admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, iar acțiunea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la repararea prejudiciului material și moral, și aducerea scuzelor, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art.236, 238-241 Cod de procedură civilă al RM, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, parțial.

Se încasează de la ***** în beneficiul lui ***** suma de 1000,00 (una mie,00) lei, cu titlu de prejudiciul moral.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 150 (una sută cincizci,00) lei.

Se respinge acțiunea reconvențională depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la repararea prejudiciului material și moral, și aducerea scuzelor, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***